

PARTS:

Apel·lant : X. i
ERS
Procurador : Sra. ECC
Advocat : Sra. SGT

Apel·lat : Sra. EBT
Procurador : Sr. JFC
Advocat : Sra. MSL

SENTÈNCIA 006-2020

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President : Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA
Magistrats: Sr. Vincent ANIÈRE
Sr. Carles CRUZ MORATONES

Andorra la Vella, el 16 de gener de 2020.

En nom del Poble Andorrà.-

Reunida la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número **3000172/2018**.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA**, el qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

Primer.- En data 24.4.19 el Batlle dictà Sentència i va decidir :
“*que estimant parcialment la demanda articulada per la Sra. EBT contra la Sra. ERS i la companyia d'assegurances “X.”, ha de condemnar i condemna solidàriament a les darreres a indemnitzar a la primera en la suma global de tres mil euros (3.000.- EUROS), augmentada dels interessos legals produïts d'ençà el dia d'ocurrència del sinistre denunciat, això és el vint-i-sis d'abril del dos mil disset, i fins que sigui íntegrament satisfeta, sense efectuar especial condemna en costes d'aquesta instància a cap dels litigants segons s'ha raonat en el darrer Considerant.*”

Segon.- Contra l'esmentada Sentència, la representació processal de la companyia X. i de la Sra. ERS, va interposar recurs d'apel·lació, i en virtut dels arguments exposats en el seu escrit de conclusions de data 4.7.19 demana la revocació de la sentència d'instància únicament en el sentit de fixar l'import de *pretium doloris* a satisfer a l'adversa en l'import de 1.500€, augmentat dels interessos a comptar de la fermesa de la sentència, condemnant l'adversa al pagament de les costes processals causades per la tramitació d'aquesta segona instància, incloent-hi els honoraris de l'advocada i la procuradora.

Tercer.- Per escrit de data 12.9.19, la representació processal de la Sra. EBT presentà el corresponent escrit de contesta a les conclusions, tot demanant la confirmació de la sentència recorreguda i la imposició de les costes d'aquesta alçada a la part recurrent, amb inclusió dels honoraris d'advocat i de procurador.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- I.- Es discuteix en aquest procés la indemnització que correspon satisfer a l'agent com a conseqüència de l'accident de trànsit que va tenir lloc el 26 d'abril de 2017 al carrer x, quan el vehicle conduït per la Sra. ERS va xocar contra la part posterior del vehicle de la demandant.

Atès que no es discuteix la responsabilitat de la demandada en la producció de l'accident, ni l'import dels danys materials que es van ocasionar, l'objecte del recurs queda circumscrit a determinar la quantitat que ha de ser satisfeta a l'agent per les lesions que va patir amb motiu de la col·lisió.

Sobre aquesta qüestió, la sentència impugnada ha fixat la suma de 3.000 €, en concepte de *pretium doloris*, més els interessos legals des de la data de l'accident, i ha desestimat l'existència d'una incapacitat permanent parcial, en base al dictamen pericial practicat en les actuacions. D'altra banda, la pròpia part agent ja havia renunciat en conclusions a la reclamació relativa als dies de baixa que se li havien causat.

En el seu recurs d'apel·lació, els demandats impugnen aquest pronunciament per dos motius diferents. En primer lloc, consideren que la condemna al pagament de la quantitat de 3.000 €, en concepte de *pretium doloris*, incorre en incongruència, ja que la part agent només va sol·licitar en la demanda, i per aquest apartat, l'import de 1.500 €. En segon lloc, discuteixen que els interessos legals s'hagin de comptar a partir de la data de l'accident, quan, segons al·leguen, només serien procedents a partir del moment en què va esdevenir líquid l'import de la indemnització.

Segon.- Respecte del primer motiu d'impugnació, cal tenir en compte que la demanda va sol·licitar la condemna al pagament d'un import global de 4.916,03 €, dels quals corresponien 116,03 als dies de baixa, 3.300 a la IPP i 1.500 al *pretium doloris*. Aquesta petició es basava en l'informe mèdic emès a instància de part i que es va acompanyar a l'escrit de demanda, en el qual es feia constar l'existència de molèsties (cervicàlgia post traumàtica) derivades de la fuetada cervical que va patir com a conseqüència de l'accident de trànsit. El tècnic va considerar que aquestes molèsties cervicals eren invalidants i les va incloure en el concepte d'IPP, pel qual es reclamaven 3.300 €, com abans s'ha dit.

Ara bé, la prova pericial practicada en les actuacions va confirmar la presència d'aquestes àlgies cervicals, però no les va considerar invalidants, de manera que va descartar la indemnització per IPP, si bé les va incloure en el capítol del *pretium doloris*. Com diu el complement del dictamen pericial (F. 144), "en aquest cas, es va considerar la persistència de la cervicàlgia dins del primer apartat permetent incloure-la dins del "pretium doloris" i sense causar IPP".

Aquest conjunt de circumstàncies obliguen a descartar que s'hagi produït la incongruència que denuncia la part apel·lant. En primer lloc, perquè la condemna al pagament de la quantitat de 3.000 € no supera l'import que es sol·licitava en la demanda. En segon lloc, i més rellevant, perquè es tracta de compensar la producció d'unes cervicàlgies que ja es feien constar en l'escrit de demanda i que es reclamaven inicialment en concepte d'IPP. El fet de que la Batllia, seguint el criteri del dictamen pericial, no les hagi considerat invalidants i les hagi inclòs dins del concepte de *pretium doloris*, no suposa que s'hagi concedit més d'allò que es demanava inicialment, ni tampoc ha produït cap indefensió a les demandades, que han sigut conscients des de l'inici del procés que es reclamava una indemnització per aquesta patologia, inicialment inclosa

com a IPP, i han pogut articular en conseqüència tots els mitjans de defensa que han considerat necessaris i procedents.

Procedeix, doncs, desestimar aquest motiu d'impugnació.

Tercer.- Pel que fa als interessos legals, la sentència apel·lada condemna la part demandada a satisfer-los des de la data de producció de l'accident. Tanmateix, aquesta conclusió no pot ser compartida, ja que, segons la jurisprudència d'aquesta Sala, ha estat necessària la tramitació d'aquest procés per conèixer la quantitat que havia de ser satisfeta, de manera que, en aplicació del principi *in illiquidis no fit mora* (Digest 50, 17, 99), el pagament dels interessos només procedirà a partir de la data de la sentència de la primera instància, que determina l'import de la indemnització i que, en aquest punt, ha estat confirmada per aquest Tribunal.

Quart.- Atès que s'estima parcialment el recurs d'apel·lació, no procedeix fer un especial pronunciament sobre les costes d'aquesta alçada, d'acord amb el principi de la Novel·la 82, capítol X.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, ha pres la següent

DECISIÓ

Primer.- Estimar parcialment el recurs d'apel·lació que interposen la Sra. ERS i el Sr. JSM, aquest darrer com a delegat de la companyia X., contra la sentència dictada pel Tribunal unipersonal del Batlle el 24 d'abril de 2019, la qual es reforma exclusivament pel que fa a la condemna al pagament dels interessos legals, que es meriten a partir de la data de la sentència de primera instància.

Segon.- No efectuar un especial pronunciament sobre les costes causades en aquesta alçada.

Aquesta resolució és ferma i executiva.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-